

gives flige Bestemmelser, vil vise sig at føre til, at vor hele Tilværelse, den Grund, hvor paa vi bygge, bliver høist usikker. Jeg har derfor foreslaaet, at disse Ord „eller paa Grund af specielle Contractsbestemmelser“ skulle gaae ud. Selve Lovudkastets § 5 skal jeg for mit Bedkommende Intet have imod at tiltræde; vel finder jeg, at Forholdet her ved Ordene „de specielle Contractsbestemmelser“ for en Deel er blevet mindre frit, idet det her tilløbes, uden Hensyn til specielle Contractsbestemmelser i visse specielle Tilfælde at tage Inderster tilhuse, navnlig hvor der findes Familie- og Slægtskabs-Baand Sted, som man ikke maa lægge Hindringer i veien for; men dette har for Følelsen, for Billigheden og Humaniteten saa meget tiltrækkende, og det andet Tilfælde, Lovudkastets § 5 indeholder, er saaledes indskrænket, at jeg heller ikke fra min Side kan finde noget Væsentligt derimod at indvende. Jeg vil derfor gjerne for mit Bedkommende slutte mig dertil, hvorimod jeg ikke kan troe, at der er nogen Nødvendighed for at vedtage en saadan Bestemmelse, at det for Fremtiden skulde være forbudt at indgaae specielle Contracter ved Vortleining af Boliger paa Landet om, at Fremleie ikke maatte finde Sted.

Solberg: Jeg skal gjerne indrømme, at mangfoldige Godseiere med særdeles megen Humanitet have udøvet den Ret, det her omtalte

Lovbud giver dem. Jeg har selv i det Sogn, hvor jeg opholder mig, gjort de allergladeligste Erfaringer i denne Retning; men det kan ikke være nogen Tvivl underkastet — det er ganske vist — at der ere Exempler paa, at den ogsaa af mange Andre er bleven misbrugt. Det være mig tilladt at gjøre en Bemærkning. Man tænker ved Inderster sædvanligt paa saadanne Personer, som ere meget fattige, men det kan dog være Tilfældet, at der gives Personer, som, skjøndt de leie sig ind i et Hus eller i en Gaard, ingenlunde kunne henføres til disse. Jeg vil saaledes nævne Læger, Dyr-læger, og der kunde vel tænkes flere saadanne Personer. Dersom det nu er saaledes, at flere Fæstere, der boe sammen, ønskede, at en Læge eller Dyr-læge skal tage Bolig blandt dem, er det dog tungt for dem, om en Godseier skal have Ret til at nægte ham Ophold i deres Huse og Gaarde. Jeg vil saaledes henlede Forsamlingens Opmærksomhed netop paa et ganske enkelt Sted, nemlig paa Laasinge; der eier een Mand hele Den, og jeg sætter nu, at Dens Beboere ønskede en Dyr-læge, saa maatte det jo staae i Godseierens Magt at kunne forhindre dette Dyr-læges Opsyldelse, og det forekommer mig, at i dette Tilfælde en Undersaat har en Ret med Hensyn til sine Medborgere, som han ingenlunde bør have.